Præsten: »Vi er i kontakt med mange muslimer også«

Omkring 20 nationaliteter er til stede i Nathanaels Kirke på Amager, når gudstjenesten er international. Som opsøgende sogne- og indvandrerpræst i kirken siden 2005 lægger Ellen M. Gylling vægt på at række ud til både kristne og anderledes troende.

DORTE HYGUM SØRENSEN

Velkommen til Japan, Filippinerne, Egypten, Afghanistan, Finland …, og der har vi Marokko og Indien«.

Ellen M. Gylling hilser alle nationaliteterne i Nathanaels Kirke velkommen til november måneds internationale gudstjeneste denne søndag ved 14-tiden, og der er mange forskellige.

I begyndelsen bindes vi på kirkebænkene måske især sammen af udstrålingen fra den uhøjtideligt smilende og gestikulerende Ellen M. Gylling i den lange, sorte præstekjole. Men da også hun har sat sig, og menigheden begynder at synge lovsangen '10.000 Reasons', er det, som om en følelse af fællesskab er naturligt til stede i det højloftede kirkerum i Holmbladsgade på Amager.

Fællessproget er engelsk i dag. Det gælder salmer og sange, det gælder nigerianskfødte Cosmos Osakpamwans prædiken, og det er også tilfældet med de fleste af de personlige bønner, nogle kirkegængere på et tidspunkt anonymt skriver på små sedler, som siden bliver læst op.

Efter velsignelse og en sidste salme, på melodien til 'Edelweiss', går de fleste med over til kaffe og kage i sognegården lige ved siden af kirken. Ellen M. Gylling følges med nogle fra menigheden og snakker videre med dem i sognegården. Hun har været ansat i Nathanaels Kirke som sogne- og indvandrerpræst siden 2005 og kender næsten alle dagens kirkegængere godt.

Da hun får tid til det, sætter hun sig med en kop kaffe og fortæller om sit arbejde.

»Næsten 25 procent af indbyggerne i Nathanaels Sogn er flygtninge og indvandrere. Det er rigtig mange, og antallet er steget, siden jeg blev ansat. Som folkekirke skal vi bygge bro ud i samfundet ikke bare til kristne familier, men også til muslimske familier og til søgende mennesker. Hvis den danske folkekirke skal være en kirke for folket, må den erkende, at folket har ændret sig, og hvordan imødekommer vi de nye danskere?«, siger hun.

MANGFOLDIG. Mange forskellige lande er repræsenteret, når Nathanaels Kirke er ramme om en international gudstjeneste med sange, salmer, prædiken og velsignelse på fællessproget engelsk. Foto: Ditte Valente

Spørgsmålet besvarer hun selv:

»De mennesker kommer ikke, fordi man får et kontor, en plakat og en brochure. Man skal ud at lave relationsarbejde, og derfor skal man, når man har mit job, være udadvendt og også synes, det er sjovt at være opsøgende. Det er en anden måde at være kirke på«.

Mødested Amager

Ellen M. Gylling havde i en årrække været landets første gadepræst for unge, da hun blev ansat i Nathanaels Sogn. Hun var vant til at være opsøgende i alle former for ungdomsmiljøer i København. Både i Pusher Street på Christiania, prostitutionskvarteret på Vesterbro, i nyreligiøse forsamlinger og blandt unge muslimer. Da hun blev præst i Nathanaels Kirke, engagerede hun sig i det tværkulturelle folkekirkelige arbejde i Mødested Amager, som ud over Nathanaels Kirke finansieres af 13 kirker på Amager.

Formålet med Mødested Amager er blandt andet at fremme fællesskaber på tværs af etniske, kulturelle og religiøse forskelle. Initiativet bygger på et kristent grundlag, men har ikke kun med kristne indvandrere og flygtninge og religiøst søgende danskere at gøre, siger Ellen M. Gylling:

»Vi er i kontakt med mange muslimer også. I mig ligger det naturligt, at jeg taler med alle mennesker, jeg møder. Uanset om jeg sidder på en bænk på Amager Fælled eller i lægens venteværelse, eller jeg ser folk gå over kirkepladsen. Jeg har meget fokus på at komme i kontakt med indvandrere og flygtninge, uanset hvilken baggrund de har«.

Indtil Center Kongelunden lukkede i 2017, havde Ellen M. Gylling løbende kontakt med asylansøgere, som opholdt sig der. At være opsøgende som sogne- og indvandrerpræst og være en af medarbejderne i Mødested Amager drejer sig meget om have føling med, hvad der foregår i værestederne, i sports- og kultursteder, på gaderne og i forskellige tværkulturelle lokale foreninger for fædre og mødre.

»Det er berigende, men ikke altid så ligetil at have mit arbejde. Samtaler kan tage lang tid, fordi en flygtning eller indvandrer taler dårligt dansk og engelsk og ikke mindst, fordi du også skal høre det, der ikke bliver sagt«, siger hun.

Det er hendes erfaring, at der kan være rigtig mange kulturelle lag i en sam- ▶

tale med en kvinde fra for eksempel Afghanistan eller en mand fra Ghana eller Bangladesh.

»Nogle har en anden forståelse af stolthed og ære, end vi er vant til i Danmark. Mens jeg var under uddannelse, var jeg på studieophold i Pakistan og Tanzania, og kendskab til afrikanske kulturer og til islam er guld værd, når man er præst på Amagerbro i dag. Det har skabt en forståelse i mig, og jeg kan bedre aflæse ting i de mennesker, jeg møder. Det er meget vigtigt for mig, at vi altid møder hinanden med venlighed og gensidig interesse, selv om vi ikke har samme tro«.

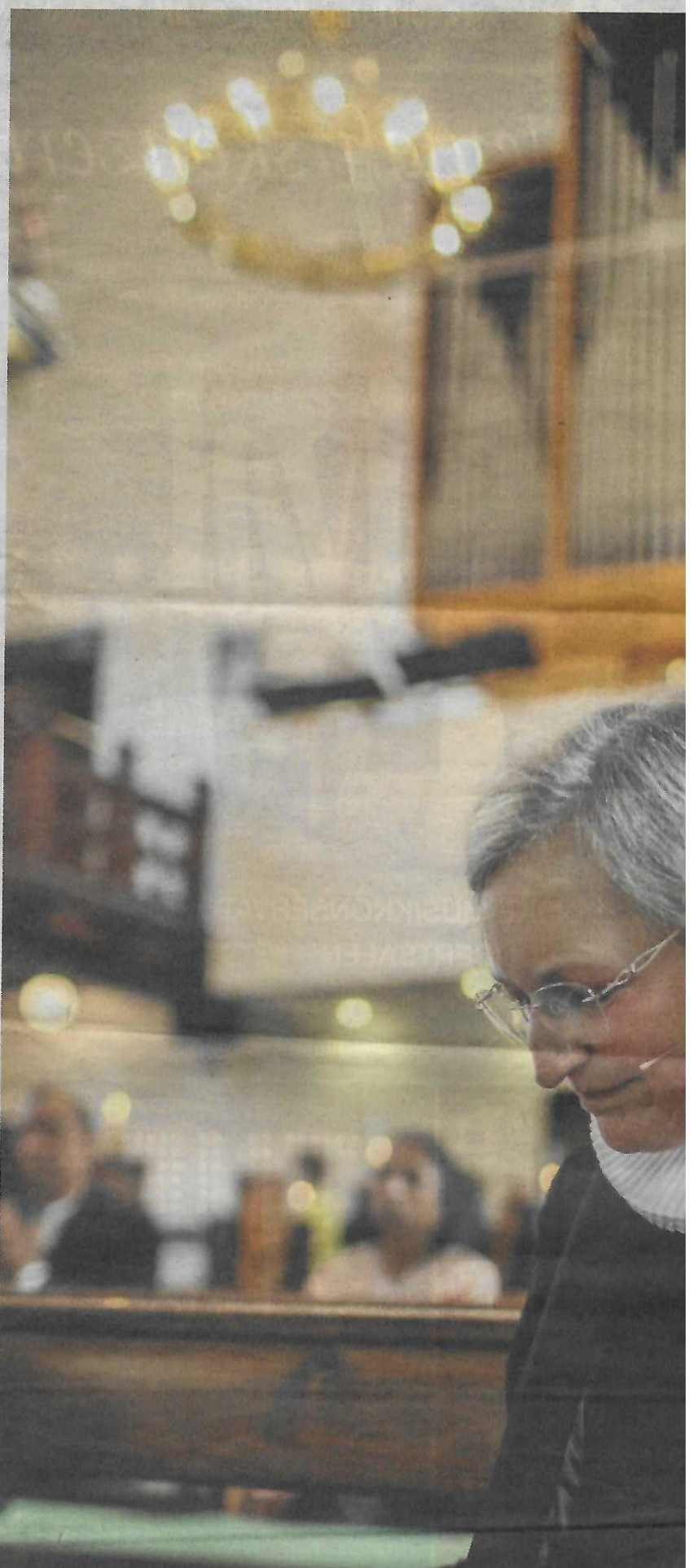

Tunge skæbner

Bradepanderne med valnøddekage og baklava er nu kun halvt fyldte, og flere af sognegårdens røde termokander er tomme. Gudstjenestens stemning af ro og glæde flyttede med, da menigheden gik herover, hvor Ellen M. Gylling ikke er den eneste repræsentant fra Mødested Amager, der har kontor lige ved siden af, i Kvarterhuset i Jemtelandsgade.

Også Mødested Amagers tværkulturelle sekretær Hanna Vesalainen Hirslund er her. Hun er født i Finland og delvist opvokset i Nepal. Til spørgsmålet, hvad hun finder sværest i sit arbejde i Mødested Amager, svarer hun:

»Det multikulturelle oplever jeg ikke som et særligt problem. Der er jeg måske lidt på hjemmebane. Det er mere de personlige historier, som kan være tunge. Vi kender jo asylansøgere, der kæmper med deres sag, hvor vi ikke kan gøre noget for at hjælpe, og vi møder indimellem nogle meget triste og tunge skæbner, hvor man kun kan lytte til dem og være der for dem, men er magtesløs over for at gøre noget«.

Blandt de konkrete integrationsfremmende projekter er Mødested Amagers engagement i at give sprogundervisning og hjælpe fattige familier med at komme på sommerferie i Danmark, hvor både børn og forældre lærer andre mennesker og dansk kultur og historie at kende. Der er også Amagers Mahabba-gruppe, der er oprettet af sogne- og indvandrerpræst Jens Lind Andersen fra Sundby Kirke.

Mahabba-gruppen har taget navn efter et arabisk ord, der egentlig betyder kærlighed eller venskab. I den lokale sammenhæng refererer Mahabba til det kristne bud: Du skal elske din næste som dig selv. Formålet med Mahabba-gruppen er skabe venskaber til muslimske naboer.

Derudover er der blandt andet de internationale gudstjenester og de årlige

Blandt de konkrete integrationsfremmende projekter er Mødested Amagers engagement i at give sprogundervisning og hjælpe fattige familier med at komme på sommerferie i Danmark, hvor både børn og forældre lærer andre mennesker og dansk kultur og historie at kende. Der er også Amagers Mahabba-gruppe, der er oprettet af sogne- og indvandrerpræst Jens Lind Andersen fra Sundby Kirke.

Mahabba-gruppen har taget navn efter et arabisk ord, der egentlig betyder kærlighed eller venskab. I den lokale sammenhæng refererer Mahabba til det kristne bud: Du skal elske din næste som dig selv. Formålet med Mahabba-gruppen er skabe venskaber til muslimske naboer.

Derudover er der blandt andet de internationale gudstjenester og de årlige julefester, siger Ellen M. Gylling:

»Når indbydelserne til julefesten sendes ud, sender vi dem også til muslimer. Til julefesten er der altid mennesker fra forskellige kulturer og religioner til stede«.

dorte.hygum@pol.dk

Udvalgte julearrangementer i Nathanaels Kirke, Holmbladsgade 19, Kbh. S:

Adventsgudstjeneste, brunch og juletræspynt, 1. december kl. 11-16. Cand.mag. Carl Fuglsang-Damgaard fortæller om juletræets og glaspyntens historie.

Nathanaels Kirkes Kantoris julekoncert, 19. december kl. 19 til 20.

Juleaften i sognegården, 24. december kl. 18-24

WWW nathanaelskirke.dk

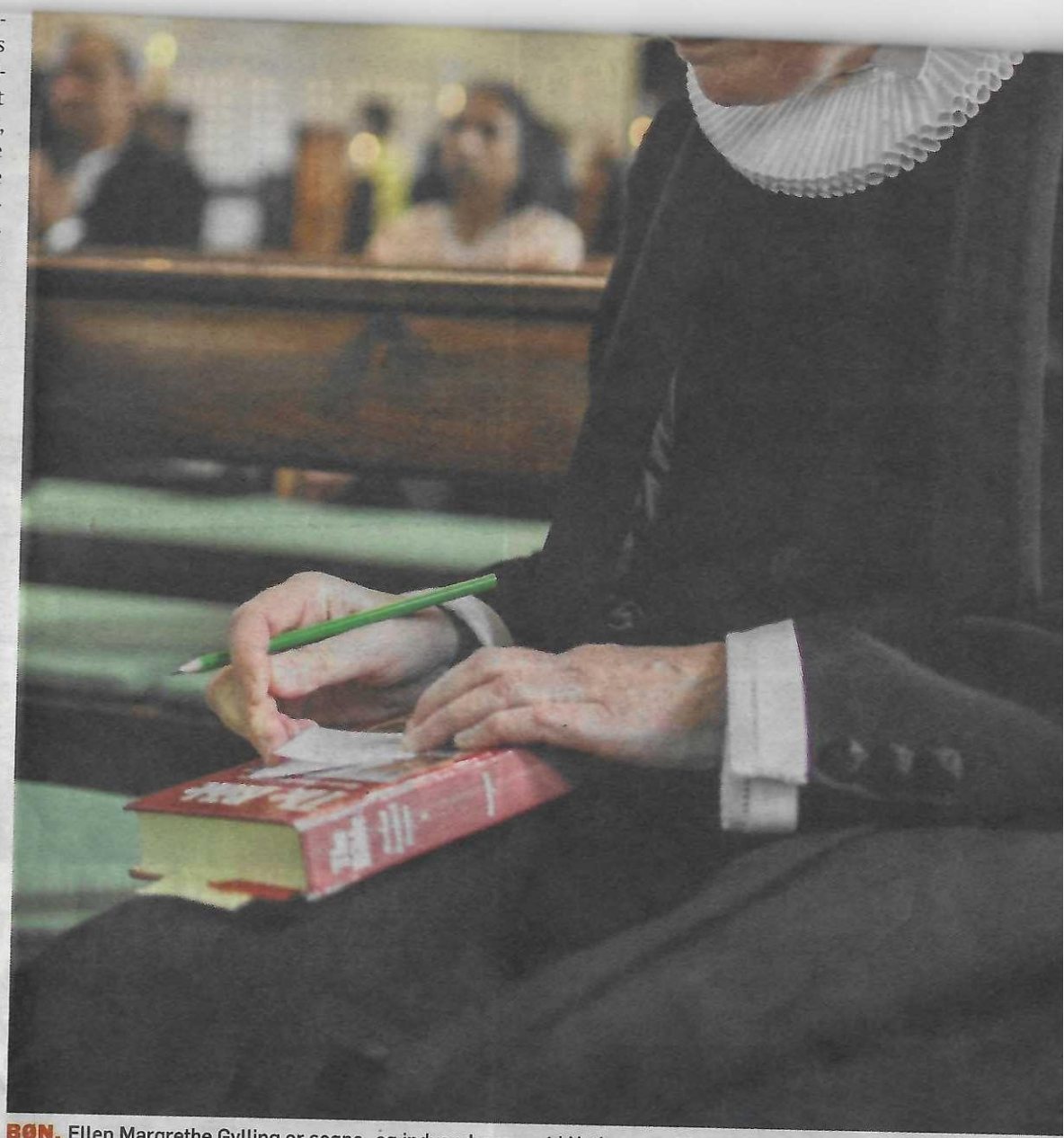

BØN. Ellen Margrethe Gylling er sogne- og indvandrerpræst i Nathanaels Kirke på Amager. Under en international eft menigheden mulighed for at skrive personlige bønner på små stykker papir. Senere læses bønnerne op i kirkerummet.